

SIGURNOSNA ANALIZA

SRPANJ 2020

Hibridne prijetnje i digitalni mediji u vrijeme izbora

Suvremeni hibridni napadači vrlo često koriste brojne prednosti digitalnih medija i društvenih mreža kako bi širili podatke i informacije kojima žele širiti svoj utjecaj te nametati vlastite stavove plasiranjem dezinformacija. U tim procesima vrlo često koriste se metode izdvajanja informacija iz stvarnog konteksta događaja te njihovo smještanje u izmišljeni, ciljano krivotvoreni vremensko-prostorni kontekst kako bi plasirane dezinformacije pokušali brže, lakše i jednostavnije učiniti dostupnima brojnoj publici, koja i ne mora sumnjati u istinitost sadržaja. Posebno su opasne dezinformacije koje se plasiraju u vrijeme neposredno prije izbora (znatno su važniji izbori na nacionalnoj nego na lokalnoj razini). Jednu od takvih dezinformacija, namjerno ubačenju u međunarodni i hrvatski javni prostor krajem lipnja 2020 (napisana je 29.6.2020, tek nekoliko dana prije izbora u Hrvatskoj), koje su nepoznati autori iz IFIMES-a objavili na svojim web stranicama (verzija na hrvatskom: <https://www.ifimes.org/ba/9844>; verzija na engleskom jeziku: <https://www.ifimes.org/en/9846>) pod nazivom *Parlamentarni izbori u Hrvatskoj 2020: Hrvatska u još većem raskoraku između prošlosti i budućnosti (2020 Parliamentary Elections in Croatia: Croatia in-between the past and the future – dalje Analiza)* analizirat ćemo u ovom tekstu navodeći brojne netočnosti te pokušati utvrditi cilj koji su autori pokušali postići.

Neistine u Analizi

Nepotpisani autori iz Zagreba i Ljubljane navode da je objavljeni dokument predstavlja tek „najvažnije dijelove“ iz napisane „opsežne analize“. Objavljeni dokument vrvi poluistinama i neistinama kojima se Republika Hrvatska, vrlo tendenciozno, pokušava prikazati kao nerazvijena demokratska država sklona totalitarističkim tendencijama bez imalo volje za demokratizacijom vlastitog društva i države. Ovdje ćemo navesti te dezinformacije po redoslijedu njihovog pojavljivanja u objavljenom tekstu.

1. „Vrlo malo je do sada urađeno na promidžbi preferiranog glasa“.

Ovo je potpuna neistina. Naime, od kad je uvedena mogućnost davanja preferencijalnog glasa, velik je broj političara koji su se nalazili na tzv „neprolaznim“ ili nesigurnim mjestima na izbornim listama, zapravo poticao vlastite birače vodeći personaliziranu kampanju da na temelju upravo preferencijalnih glasova budu izabrani za saborske zastupnike/zastupnice. I na ovim je izborima, kao i na prošlim, znatan dio zastupnika izabran upravo na takav način. Prema tome, ova tvrdnja ne stoji i u ozbiljnom je raskoraku s istinom. Osim toga, rečenica je vrlo općenita, ne piše tko je, kada i što još trebao napraviti na promidžbi preferiranoga glasa, što upućuje na metodu utjecaja općom sugestijom.

2. „Na izborima sudjeluju 192 kandidacijske liste.....“

Cijeli odlomak tendenciozno je napisan kako bi se, pogotovo stranoj publici, pokušalo dokazati da je hrvatska politička scena potpuno raslojena te da na njoj vlada politički i politikantski kaos. Naime, prihvaćajući navedene podatke, čitatelj, ako ne zna da se radi o 192 liste koje se ne

nalaze istovremeno u svim izbornim jedinicama nego da je to zbroj svih lista u svih 12 izbornih jedinica, može pomisliti da se u svakoj od 12 izbornih jedinica nalaze po 192 kandidacijske liste. Takav podatak ukazuje na kaos u političkom životu nekog društva i države. Prava je istina ipak nešto drugačija. Autori su trebali, ako su htjeli biti objektivni, trebali staviti podatke i poveznicu na web stranice Državnog izbornog povjerenstva (<https://www.izbori.hr/site/site/en/homepage/18>) gdje bi se ti podaci lako mogli provjeriti i staviti u točan i istinit kontekst.

3. „(...) stranka nezavisnih lista MOST na čelu s Božom Petrovim, koji su se travnja/aprila 2017 povukli iz koalicije (...)“

Netočno je da se MOST povukao iz vladajuće koalicije. Istina je da su ministri u Vladi koji su tada bili članovi MOST-a glasovali protiv prijedloga predsjednika Vlade RH koji je odmah dao nalog za njihovom smjenom, nakon čega je došlo do promjene parlamentarne većine u Saboru. U demokratskim društvima potpuno je legalno i legitimno da pojedini članovi Vlade glasuju protiv prijedloga Predsjednika/Predsjednice Vlade. Isto je tako legitimno da se takav njihov potez sankcionira od strane Predsjednika/predsjednice Vlade te da se potom krene u repozicioniranje političkih odnosa u Saboru.

4. „Plenković nije autonoman političar, jer nije svojim snagama došao na čelo HDZ-a.“

Je li Andrej Plenković autonoman političar ili nije, o tome ne želimo govoriti ne zato jer nemamo mišljenje o tome nego zato što je to deplasirano kad se pogledaju odluke koje donosi, kako samostalno, tako i u zajednici, bilo sa stranačkim vodstvom bilo u Vladi Republike Hrvatske. Ono što smatramo problematičnim je činjenica da se ne poštuju rezultati izbora u HDZ-u provedeni 15. ožujka 2020. Njihovi su rezultati objavljeni na službenim stranicama Hrvatske demokratske zajednice (<https://hdz.hr/category/111/unutarstranacki-izbori-2020>). Vidljivo je da je Andrej Plenković dobio daleko najveći broj glasova članova HDZ-a u izboru za predsjednika stranke. Tako da se izjava da „nije svojim snagama došao na čelo HDZ-a“ treba tumačiti tendencioznom neistinom koja, u kontekstu s prvim dijelom ove rečenice, želi prikazati predsjednika Vlade kao nesposobnog aparatčika kojim netko drugi upravlja ili pak da se u HDZ-u stvari događaju stihijski.

5. „HDZ često ne razumije antifašizam, jer da ga razumiju pokazali bi skrb nad očuvanjem antifašizma i antifašističke tradicije, i ne bi pravili ispade, koji se ponekad mogu okarakterizirati kao neofašistički i antisemitski. Rehabilitacija ustaštva, negiranje holokausta i suprotstavljanje istambulskoj deklaraciji pripisuju se HDZ-u.“

Upravo je HDZ često na meti brojnih napada s krajnje desne političke scene da previše podilazi, kako ih oni nazivaju, različitim krajnje lijevim političkim idejama u Hrvatskoj. Istovremeno krajnja ljevica napada HDZ i Plenkovića da ne štite antifašizam (misleći prvenstveno na titoizam i komunizam) te da državu vode u krajnje desni politički spektar. S obzirom da se HDZ napada s tih krajnjih pozicija, logično je zaključiti da je HDZ u biti pozicioniran na političkom centru. Optužba da je HDZ neofašistička i antisemitska stranka potpuno je netočna i usmjerena

je na međunarodnu publiku koja slabo poznaje političke i društvene procese u Hrvatskoj. To se posebno odnosi na drugu rečenicu za koju svaki, makar i površni pratitelj političkih procesa u Hrvatskoj zna da nije točna jer u Hrvatskoj među gotovo svim političkim strankama nema stava koji se mogao nazvati pokušajem rehabilitacije ustaštva, nema negiranja Holokausta. A tzv. Istarsku deklaraciju upravo je donio prošli saziv Sabora RH s HDZ-ovom većinom. Autori ove analize pak ne rade razliku, a trebali bi jer su to povijesne činjenice, između antifašističkog i komunističkog pokreta. Ujedno ne shvaćaju stvarnost totalitarne i nedemokratske politike titoizma u komunističkoj Jugoslaviji.

6. „Sporno glasovanje hrvatske dijaspore?“

Ovo je poglavlje kontradiktorno po svom sadržaju. S jedne se strane optužuje Hrvatska da je Ustavom dala pravo Hrvatima u BiH da glasuju u izborima za Hrvatski sabor, a s druge strane da im „onemogućava demokratsko pravo“ glasovanja zbog smanjenog broja biračkih mjesta u BiH. Ovaj kratki odlomak je nekonzistentan i tendenciozan jer poluinformacije navodi kao činjenice.

7. „Često spominjanje uspostave tzv. *Trećeg hrvatskog entiteta* u Bosni i Hercegovini ponovno u prvi plan postavlja ulogu HDZ Hrvatske i tadašnjeg predsjednika Republike Hrvatske Franje Tuđmana. Rješavanje tzv. *srpskog pitanja* u Hrvatskoj na način na koji je izvedeno posljedično je dovelo do ukidanja tzv. Hrvatske Republike Herceg-Bosna. Tako je širim dogovorom, kojeg je prihvatio Tuđman riješeno hrvatsko pitanje u BiH glede trećeg entiteta na račun bh. Hrvata.“

Bilo bi poželjno da autori ove analize iznesu koliko je puta u ovoj izbor o j kampanji, i od koga, spominjana Bosna i Hercegovina te mogućnost/potreba uspostave „Trećeg entiteta“. Ne ulazeći ovdje u analizu (ne)opravdanosti takvog zahtjeva, njegovo isticanje u ovoj analizi otvara prostor za precizniju identifikaciju stvarnih namjera autora ovog, po svemu sudeći, dokumenta kojem je jedina namjera dezinformiranje. Ostatak paragrafa ponovno su floskule, rečenice bez smislenog sadržaja, koje se ovako oblikovane koriste u manipulaciji informacijama i stvaranju te nametanju lažnih događaja. Ponovno se javljaju neodređeni sugestivni oblici što je odlika jeftine manipulacije, a ne ozbiljne analize. Običaj je da se takvu jeftinu manipulaciju pokuša konkretizirati direktnim pitanjima. Stoga njenim autorima postavljamo jednostavna pitanja na koja bi trebali ponuditi smislene odgovore: Što je to „srpsko pitanje u Hrvatskoj“? Na koji način je izvedeno? Koja je uzročno-posljedična veza koja se sugerira u vezi s ukidanjem HRHB i „srpskog pitanja u Hrvatskoj“? Zašto se HRHB naziva „tako zvanom“? Koji je i kakav je to „širi dogovor“ prihvatio Tuđman? Kako je točno riješeno „*the Croat issue in BiH- with respect to a third entity- at the cost of BiH Croats*“?

8. „Vlast u Hrvatskoj je 2016.godine odmah nakon preuzimanja vlasti ukinula¹ „regiju“ i uvela susjedstvo kao novi izraz za suradnju.“

¹ U dokumentu na hrvatskom jeziku, autori koriste izraz „ukinuti“ dok u engleskoj verziji uvode izraz „stop using“ što ima bitno drugačije značenje. Riječ „ukinuti“ se na engleskom jeziku prevodi izrazima abolish, revoke, cancel, a ne „stop using“.

Kako se može ukinuti nešto što ne postoji? Što znači „regija“? Istina je da su pojedinci koristili eufemizam „regija“ za prostor koji obuhvaća države, bilo pojedinačno bilo grupno, nastale nasilnim raspadom SFRJ. Treba reći da je u javni izričaj međunarodne zajednice javno uveden pojam „šest zemalja Zapadnog Balkana“, odnosno „WB6“ kako bi se točnije i preciznije odredilo to geopolitičko područje, a u njega Hrvatska ne spada. Hrvatska je srednjeeuropska i mediteranska zemlja koja graniči s područjem „Zapadnog Balkana“, kolokvijalno zvanog „regija“.

9. „Hrvatski državni vrh pokušava svoje odnose ojačati sa Crnom Gorom i režimom Mila Đukanovića (DPS) (...), svi hrvatski čelnici imali tijesne odnose sa Đukanovićem, ali i sa kosovskim čelnicima smatrajući to „prirodnom koalicijom“ prema Srbiji.

Netočno. Hrvatska pokušava razvijati dobre i pozitivne odnose sa svim svojim susjedima, ali i drugim državama koje to žele. Crna Gora je uz to i članica NATO saveza koja se suočava s brojnim napadima na svoj suverenitet i demokratski sustav poticanjem izvaninstitucionalnog djelovanja i uličnog nasilja upravo od strane prosrpskih i proruskih krugova. Tako da suradnja sa Crnom Gorom nije u funkciji borbe protiv Srbije, nego za očuvanjem demokracije u Crnoj Gori. Isto tako Hrvatska pokušava imati konstruktivne odnose sa Srbijom. Međutim, da bi suradnja bila uspješna i učinkovita, sve strane trebaju biti iskreno zainteresirane za njeno provođenje.

10. „Sada je aktualan pilot projekt Unijatizacije Crnogorske pravoslavne crkve (CPC) u Crnoj Gori, prema kojem bi pravoslavni vjernici CPC u Crnoj Gori zadržali „Istočni obred“, a vrhovni poglavar bi im postao rimski Papa.“

I ovo je neistina koja dolazi iz radikalnih srpskih i ruskih krugova i dio je hibridnih prijetnji kojima je izložena Crna Gora. Naime, povratak u stvarnost ugasle Crnogorske pravoslavne crkve želja je brojnih Crnogoraca koji ne žele biti dio Srpske pravoslavne crkve koja prednjači u negiranju postojanja crnogorskog naroda. Borba protiv re-institucije Crnogorske pravoslavne crkve (vjerski element uvijek je jedan od bitnih identitetskih obilježja nekog naroda i zajednice posebno ako mu pripada velika većina stanovništva) pokušava se provesti nasilnim i nedemokratskim metodama s ciljem rušenja demokratski izabrane vlasti u Crnoj Gori. Iako je teško vjerovati da će doći do povratka autokefalnosti Crnogorske pravoslavne crkve, koja neće biti podložna Vatikanu kako autori netočno navode, prijetnje po demokraciju koje dolaze iz redova Srpske pravoslavne crkve stvarne su i opasne.

11. „Taj model ukoliko bi uspio u Crnoj Gori bi Hrvatska željela primijeniti i kod sebe nad preostalim, inače desetkovanim, pravoslavnim življenjem u Hrvatskoj.“

Optužba da bi Hrvatska službena politika htjela osnovati Hrvatsku pravoslavnu crkvu po uzoru na režim Ante Pavelića iz 2. svjetskog rata je potpuno izmišljena, netočna i tendenciozna u kontekstu drugih optužbi kojima se ponovo insinuiraju da je moderna Hrvatska samo nastavak NDH.

12. „Hrvatski državni vrh javno je iskazao svoje neslaganje sa presudom ICTY protiv Jadranka Prlića (HDZBiH) i drugih, kojom je utvrđena agresija Republike

Hrvatske na Bosnu i Hercegovinu i Udruženi zločinački pothvat (UZP) na čelu kojeg su bili Franjo Tuđman, Gojko Šušak i drugi“

Činjenično netočan navod. Presudom protiv „Jadranka Prlića i drugih“, nije utvrđena ni agresija Hrvatske na BiH niti UZP. Ni u drugim presudama ICTY suda takvo nešto nije navedeno. Štoviše, MKSJ nije imao mandat ni suditi državama niti suditi za bilo čiju agresiju. I ovdje se radi o podvali koja u potpunosti odgovara brojnim podvalama i netočnim tumačenjima pojedinih odluka MKSJ u skladu s velikobošnjačkom (muslimanskom) politikom majorizacije i vjerske radikalizacije BiH. Autori teksta očito odriču pravo na slobodno razmišljanje i izražavanje pojedincima, grupama, zajednici, narodu, državi. Takav stav autora nas i ne iznenađuje jer se po brojnim drugim dijelovima ovog dezinformacijskog dokumenta provlači nostalgija za komunističkom Titovom Jugoslavijom koja je represijom branila pravo na slobodu misli i izražavanja.

13. „Od ranije je poznata saborska odluka tzv. Zakon o ništetnosti kojima je obustavljena suradnja sa Srbijom u progonu ratnih zločinaca.“

Još jedan činjenično netočan navod. Zakon koji autori spominju ne ide protiv suradnje u progonu osoba optuženih za činjenje ratnih zločina nego odriče Srbiji pravo, koje si je Srbija sama prisvojila, univerzalne jurisdikcije za progon osoba osumnjičenih za počinjenje ratnih zločina bilo gdje. Tim je manevrom Srbija pokušala izbjeći mogućnost da hrvatsko pravosuđe sudi Srbima optuženim za brojne ratne zločine počinjene na teritoriju Republike Hrvatske tijekom Domovinskog rata 1990-1996. Upravo tu samo-preuzetu univerzalnu jurisdikciju Srbije autori podržavaju te potiču njenu primjenu stavljajući je u potpuno netočan kontekst kojim ističu neke od stvarnih namjera u pisanju i objavi ovog teksta: *Također, Hrvatsku i Đukanovića povezuje Udruženi zločinački pothvat (UZP), jer je poslije podizanja optužnice protiv Hashima Thacija, predsjednika Kosova, Đukanović ostao jedini najviše pozicionirani čelnik neposredno uključen u ratne zločine, koji nije sudski procesuiran. S obzirom, da u pojedinim državama, koje u svom pozitivnom zakonodavstvu imaju ugrađeno načelo univerzalne nadležnosti za počinjene ratne zločine i zločin genocida, otvara se mogućnost za uhićenje Đukanovića, jer već postoje otvoreni predmeti „Milo Đukanović“ u inozemstvu..*

14. „HDZ konstantno pokušava rezultate osamostaljivanja pripisati isključivo sebi, ignorirajući činjenicu, da je to posljedica, pored želje hrvatskog naroda za samostalnošću i nezavisnošću, prije svega, povijesnih međunarodnih okolnosti i povoljnog međunarodnog konteksta – pada Berlinskog zida i raspada SSSR-a“

Ovo je još jedna od dobro poznatih velikobošnjačkih teza koje ne žele prihvatiti činjenicu da su i oni suodgovorni za agresiju na Hrvatsku jer je velik broj napada na Hrvatsku bio pokrenut s područja BiH. U napadima na Hrvatsku sudjelovao je i velik broj državljana BiH. Član predsjedništva BiH Alija Izetbegović, koji se često lažno predstavljao kao „predsjednik BiH“ više je puta odbio potpisati sporazume o vojnoj suradnji s Hrvatskom kako bi se zajednički oduprli istom agresoru. Da je istina ovo što autori pišu, ne bi bilo agresije na Sloveniju i Hrvatsku, te potom i rat u BiH nego bi se SFRJ raspala dogovornim načinom kako je to bilo u slučaju ČSSR-a. Međutim, Alija Izetbegović i Kiro Gligorov iz Makedonije podržavali su opstanak SFRJ te na takav način, posredno, davali opravdanje JNA za agresiju na Sloveniju i

Hrvatsku. Nadalje, povijesna je činjenica da su građani Republike Hrvatske i na referendumu o neovisnosti kao i na demokratskim izborima, odabrali upravo HDZ-ovu političku platformu iz koje je proizašlo osamostaljivanje Hrvatske i pobjeda u nametnutom ratu. Naravno da su u tome sudjelovali i drugi politički akteri u Hrvatskoj, ali vodeću ulogu u tome imao je HDZ na čelu s dr. Franjom Tuđmanom.

15. „HDZ se nije uspjela dekriminalizirati i osloboditi idealiziranja Franje Tuđmana. Iako je Hrvatska samostalna i nezavisna država, HDZ još uvijek „traži“ neprijatelje u Srbima, Srbiji, Bosni i Hercegovini, Jugoslavenima, migrantima/izbjeglicama, Židovima, muslimanima itd.“

Zlonamjerna insinucija. HDZ se nije kriminalizirao pa se nema od čega dekriminalizirati. Franjo Tuđman je osnivač HDZ-a i prvi hrvatski predsjednik koji je bio na čelu procesa osamostaljivanja i koji je vodio državu i narod u pobjedu u nametnutom ratu. Sasvim je normalno da takav čovjek unutar, ali i izvan HDZ-a, predstavlja ideal odnosno uzor u ostvarivanju visokih standarda. Broj glasova koje HDZ redovno dobije na izborima pokazuje što narod misli o HDZ-u, a ankete pokazuju što misli o Franji Tuđmanu. Ostatak ovog navoda jasno govori da autori namjerno optužuju HDZ i Franju Tuđmana, ali i Hrvatsku jer imaju problema s hrvatskim i Tuđmanovim uspjesima i vlastitim neuspjesima. Problem predrasuda i ovih dezinformacija pokazuje da autori ili ne razumiju ili ne žele razumjeti procese u Hrvatskoj već se slijepo drže velikobošnjačkih i velikosrpskih politikantskih i dezinformacijskih teza o genocidnosti i ustašoidnosti Hrvata kao naroda i Hrvatske kao države.

16. „Hrvatska krši Europsku konvenciju o ljudskim pravima, jer šalje ilegalne migrante u Bosnu i Hercegovinu, znajući da će njihova ljudska prava biti prekršena.“

Radi se o vrlo zanimljivoj tezi: Hrvatska šalje ilegalne migrante u Bosnu i Hercegovinu. Iz ove teze proizlazi da Hrvatska propušta ilegalne migrante koji iz Slovenije ili Mađarske idu prema Bosni i Hercegovini. Problem je potpuno drugačiji. Hrvatska se ponaša kao odgovorna članica EU i ne dozvoljava ilegalne migracije preko svog teritorija na putu prema drugim zemljama EU. Hrvatska dijeli svoja iskustva i znanja u skladu sa zajedničkim nastojanjima za suzbijanje organiziranog kriminaliteta, terorizma i s njima povezanih ilegalnih migracija sa svima koji to iskreno žele.

17. „Odstupanje Hrvatske od Arbitražnoga sporazuma o granici sa Slovenijom (Piranski zaljev) bio je dodatni impuls, da se poveća domovinska i nacionalistička retorika ne samo prema Sloveniji nego prvenstveno prema Srbiji, djelomice i prema Bosni Hercegovini. Hrvatska ne smije zaboraviti, da je na jedvite jade ušla u EU i to zahvaljujući Francuskoj uz pritisak Njemačke.“

Hrvatska nije rado odstupila iz Arbitražnog sporazuma. Hrvatska je bila primorana, jednoglasnom odlukom svih zastupnika u Hrvatskom saboru, izaći iz tog procesa koji je nepovratno kompromitiran ilegalnim i zabranjenim djelovanjima, prema sucima tog međunarodnog sudišta, od strane službenih predstavnika slovenske vlade. Treba napomenuti da su ta djelovanja evidentirana, dokazana, javno objavljena te da ih Slovenija nije negirala. Iстина

se može pročitati na ovoj web stranici: <http://www.mvep.hr/hr/ostalo/prestanak-arbitražnog-postupka/>. Odluka o izlasku Preostali dio navoda je netočan i u funkciji je optuživanja Hrvatske kao nepouzdanog, remetilačkog i nevjerodostojnog partnera u međunarodnoj zajednici.

18. „U aktualnom saborskom mandatu došlo je do zloupotrebe pozicije pojedinih zastupnika/ca manjinskih zajednica, koji su zanemarili ustavnu ulogu manjinskih zastupnika i ponašali su se kao da su zastupnici HDZ.“

S obzirom da su izabrani predstavnici manjina (uključujući i tri predstavnike srpske manjine) pristali biti dio vladajuće koalicije, oni su se ponašali kao dio vladajuće koalicije. Pitanje je koja je to njihova „ustavna uloga“ na koju autori ovog teksta misle ako ne ona koju su obnašali kako bi aktivno, iz pozicije vlasti, radili na promicanju i zaštiti prava nacionalnih manjina. Izričaj ove tvrdnje pokazuje da se među autorima teksta nalaze bošnjački elementi koji protežiraju velikobošnjačku politiku jer su nezadovoljni činjenicom da u Sabor s manjinske liste u kojoj se nalaze Bošnjaci nije ušao nitko od njihovih kandidata nego je izabrana predstavnica albanske manjine. Usput treba naglasiti da je Hrvatske jedina zemlja članica EU koja daje čak 8 saborskih zastupničkih mjesta (od 151) manjinama koje žive u Hrvatskoj.

19. „Plenković je kao predsjedavajući EU, čak na vrhuncu pandemije Covid-19 održao 15.ožujka/marta 2020 stranačke izbore u HDZ-u, dok je u Italiji umiralo na stotine ljudi dnevno.“

I nakon nekoliko uzastopnih čitanja ove rečenice, kao i onih napisanih prije i poslije nje, nikako nije jasno što su autori s njom htjeli reći. Je li možda njihova tvrdnja ta da se izbori u HDZ-u nisu smjeli održati zbog širenja COVID-a 19 u Italiji? Ova rečenica samo pokazuje namjeru autora da Hrvatsku, i HDZ, pokušavaju ocrniti na sve moguće načine ne birajući ni riječi, ni sredstva ni izraze. Čak i dovodeći u relaciju međusobno teško spojive događaje u kontekstu istovremenosti vremena i prostora. Hrvatsko predsjedanje EU u prvoj polovici 2020. bi trebalo biti tema znanstvenih radova s obzirom na činjenicu da se cijeli svijet, a ne samo EU, suočio s pandemijom koja ima ozbiljne negativne posljedice po sve dijelove društva i države kako na nacionalnom tako i na međunarodnom planu. Pandemija je dovela do ozbiljnih izazova u funkcioniranju EU. Istovremeno je Zagreb pogodio razoran potres dana 22.3. što je bitno otežalo unutarnje komuniciranje koje se moralo iz neposrednog prebaciti u on-line komuniciranje. O tome kakvo je bilo hrvatsko predsjedanje svjedoče i relevantni političari: <https://www.vecernji.hr/vijesti/hrvatska-je-uspjesno-upravljala-najvecom-krizom-u-povijesti-eu-1412619>.

20. „Hrvatska se mora odlučiti, da li će i dalje živjeti u još većem raskoraku između prošlosti i budućnosti ili će se definitivno opredijeliti za razvoj moderne države i izvjesniju budućnost. (...) Hrvatska ima potencijala za političke promjene na predstojećim izborima.“

Rečenica koja jasno pokazuje političke stavove autora koji se pokušavaju prikazati kao objektivni analitičari.

21. „Rezultati parlamentarnih izbora mogu zbog razdrobljenosti političke scene dovesti do nemogućnosti formiranja nove Vlade što bi dovelo do novih prijevremenih parlamentarnih izbora.“

Izborni rezultati (available at: <https://www.izbori.hr/site/izbori-referendumi/izbori-za-zastupnike-u-hrvatski-sabor/izbori-za-zastupnike-u-hrvatski-sabor-2272/aktualnostii/rezultati-2276/2276>) bitno su drugačiji od prognoze ovih analitičara. HDZ je gotovo bio u stanju samostalno formirati vlast. Ključnu podršku u formiranju vladajuće koalicije opet su mu dali predstavnici nacionalnih manjina, svih osam.

8

ZAKLJUČAK

Objavljeni tekst sadrži cijeli niz dezinformacija te logičkih i činjeničnih pogrešaka zbog kojih se treba upitati u stvarne namjere njegovih autora i institucije koja stoji iza njega. Tekst nije objektivan, nije realan, nije točan, nepouzdan je kao izvor podataka, a pritom je mjestimice vrlo konfuzan. Cilj je bio pokušaj davanja dodatnog obola nastojanjima da u Hrvatskoj dođe do snažnih društvenih i političkih podjela, te političkih promjena pokušavajući utjecati na hrvatsko i međunarodno javno mijenje. Zbog toga je i objavljen tek nekoliko dana pred izbore na hrvatskom i engleskom jeziku. Nije bitno radi li se Vladi pod vodstvom HDZ-a ili SDP-a. Bitna je namjera unošenja podjela na temelju dezinformacija te lažnog informiranja međunarodne javnosti. Stoga ga se s pravom može okarakterizirati kao dijelom napadnih djelovanja na korpus javnog znanja o Hrvatskoj koji se svrstava u spektar hibridnih prijetnji. Pitanje je zaslužuju li ovakve interesne organizacije biti dio međunarodnih organizacija kojima je cilj gradnja a ne razgradnja, istina a ne neistina, točnost i potpunost, a ne netočnost i djelomičnost.

Zagreb, 18.srpanj 2020.

Dr.sc. Gordan Akrap
Institut za istraživanje hibridnih sukoba